

Fajtaismerető

A Kárpátokban élő hucul nép kezén kialakult, jól jellemezhető, primitív lófajta. Hallatlanul szívós, edzett, igénytelen, páratlanul intelligens kárpáti hegyi lófajta, amelyet az eredetileg használó népcsoport nevéől huculnak neveznek. Eredeti hasznosítását tekintve kitűnő teherhordó, málhás ló, amelyik a legveszedelmesebb hegyi ösvényeken is hihetetlen biztonsággal és rendíthetetlen kitartással jár.

A hucul ló egyedülálló fajta, fenotípusában és életmódjában minden más fajtában különbözik. A kultúrfajtákhoz szokott szemű ember meglepőnek találja a hucul lovat, mint primitív fajták máig fennmaradt hű képviselőjét. Primitív fajtajellege megnyilvánul apró természetében, gyakran nehéz, mégis szép alakú csontos fejében, húsos pofáiban, igénytelenségében, ellenálló képességében.

Kicsisége ellenére sem kelti csökött ló benyomását, határozottan tömeges fajta. A fajta tenyésztésnek célja a magyarországi génbanki állomány fenntartásán túl a hegyvidéki kisgazdaságok, erdészetek, valamint sport, főleg gyermeksport céljára alkalmas hucul lófajta tenyésztése.

A hucul feje aránylag nagy, azonban hossza, a durva csontozata, pofaszélessége és a test tömzsisége miatt nem feltűnő. A szem nagy, de mélyen fekvő. Az orrhát oldalnézetben a homlokmélyedés utáni, felső részében egyenes vonalú, aztán kis, nyeregszerű mélyedés látható, majd a felső ajakig domború vonalú. A pofán a rágóizmok jól fejlettek.

Előlnézetben nagy szélessége, oldalnézetben a jól izmolt pofák hatalmas felülete teszi durvává a fej alsó oldalát, amely a fej felső oldalának igen nemes és száraz vonalaival együtt olyan jellegzetességeket ad a fejnek, amelyet semmilyen más fajtánál nem találhatunk meg.

A középhosszú, gyakran hosszú nyak vastag, széles és izmos, a tarkótól a marig széles, egyenes vonalú. A bőséges üstök és sörény dús, vastag szálú, a csikóknál hosszú ideig felálló, gyakran elfedi a szemeket, a homlokot és a mart.

A mar rendkívül széles, lapos és izmosan párnázott, ezért tűnik alacsonyabbnak, mint a valóságos mérete. A hát széles és feltűnően hosszú, a magasan helyeződő keresztcsontban, majd a rövid, hátrafelé lejtő farban folytatódik, mely rendszeren túlnőtt. A far a törzs hosszához képest túl rövid és lejtős, széles, izmos, kerekded. A farok töve mély, néha tűzött.

A vállak szélesek, meredek, a lapocka előrecsúszott. A szügy és a mellkas széles, igen mély, és nagyban hozzájárul a hucul testalkatának zömökségéhez. A mellkast dongás bordák és álbordák zárják. Lapos bordájú hucul ló nincs. A mély törzs és mellkas rövid lábakon nyugszik. A lábak erősek, az alkar és combcsont erőteljes izomzattal borított, az ízületek jól fejlettek, a lábállás széles.

A szár száraz, inas, a csüd erőteljesen fejlett, szintén száraz. A paták kemények, kicsinyek, jól formázottak és patkolás nélkül is igen ellenálló. Az állat teher nélkül kissé aláállított. A szűk vagy tág állás ritka. Lépése rövid. Ügetésben ugyancsak emiatt nem halad. Vágtája jó, hátsó lábain könnyen emeli testét és jól ugrik. Ügetésben és vágtában gyakran ráz. Igazán előnyös tulajdonságai a hegyes, nehéz terepen mutatkoznak meg.

Színe: Legtöbbször ózszínű, többé-kevésbé fakó vagy egérszürke szőrökkel keverve. A gesztenyepej, de sötétpej, a nyárifekete és a fakó is gyakori, előfordul a tarka is. A jegyes egyedek továbbtenyésztése nem kívánatos a fajta homogenitásának megővése érdekében. Az egérszín a eredeti, de igen ritka. Ezzel a színnel és a pejjel is mindig együtt jár a fekete hátszín, farok és sörényszín is. Igen gyakori atavisztikus bélyege zebroid csikozás a lábakon.

Nem anomália a huculokon a szarugesztenyék részbeni vagy teljes hiánya. A színekben óvni kell a tarpánszínű, egérszínű atavisztikus színárnyalatokat.

Méreték:

Kancákon:

Marmagasság (bot)	131 - 142 cm
Övméret	160 - 176 cm
Szárkörméret	16 - 19 cm
Ideális méretek	136/144 - 167/18 cm (bot/szalag)

Méneken:

Marmagasság (bot)	132 - 141 cm
Övméret	165 - 185 cm
Szárkörméret	17 - 19,5 cm
Ideálisméretek	136/147 - 179/18 cm (bot/szalag)

A fajta geneológiai vonalai, illetve a vonalalapítók?

Hroby(született 1898)	Román eredetű
Goral(született 1898)	Román eredetű
Prislop(született 1936 oldalága a Goralnak)	Román eredetű
Ousor(született 1933)	Román eredetű
Pietrosu (született 1933)	Román eredetű
Gurgul(született 1924)	Szlovák eredetű
Polan (született 1929)	Lengyel eredetű

A tenyésztési célkitűzést szigorúan fajtatiszta tenyésztéssel kell megvalósítani.

(forrás: Dr. Mihók Sándor)